

04.10.2014 - Hvad er en bedstemor?

En bedstemor er en dame, som ikke selv har børn og derfor elsker andre menneskers piger og drenge. Bedstemødre har ikke noget at lave. De findes bare. Hvis man går tur med dem, går de langsomt, så der er god tid til at se på pæne træer og dyr. De siger aldrig: kom nu her eller skynd dig nu. Ofte er de tykke, men ikke for tykke til at binde ens snøreband. De har briller, og nogle af dem kan tage tænderne ud. De svarer på mærkelige spørgsmål som: hvorfor hader hunde og katte hinanden? eller: hvorfor er Gud ikke gift? De har ikke noget imod at læse det samme eventyr om og om igen. Alle burde forsøge at skaffe sig en Bedstemor, særlig de, som ikke har fjernsyn.

Se, det var hvad en 9-årig pige skrev i en stil over emnet bedstemor. Jeg smiler, når jeg læser det, og morer mig en del derved. For jeg kan se hende for mig, den bedstemor, når hun langsomt, uden hastværk, men fyldt med tålmodighed og stoisk ro begiver sig hen ad vejen med barnebarnet hoppende ved siden af.

Den her bedstemor ligner billedet af min egen bedstemor. Hun gik også langsomt, vist mest, fordi hun var plaget af gigt, hun skulle sjældent skynde sig og havde god tid til at sove til middag og læse noveller fra Familiejournal og Bamse og Dukkelse for mig. På sit toiletmøbel havde hun et glas med blandede bolsjer og Kongen af Danmark, som min søster og jeg måtte tage af, når vi havde børstet tænder og kom for at sige god nat.

Under sengen stod natpotten, så hun ikke behøvede at rende oppe på toilettet flere gange hver nat. Hun kunne også tage tænderne ud. Hun kunne endvidere fortælle mange og til tider ganske gruelige historier fra den gang, hun selv var barn, så jeg gysende og utålmodigt bare måtte bede om flere.

Som så mange andre børn havde jeg to bedstemødre. Det her var den ene. Min farmor, som jeg voksede op med. Hende, der var omkring mig.

Den anden bedstemor var min mormor. Hun var en meget flink og rar kone, som jeg af gode grunde ikke havde et helt så nært forhold til. Hun var nemlig bedstemor til over 30.

Hvad er en bedstemor?

Den 9-årige pige og jeg har vores eget billede af sådan en.

Mange har faktisk et billede af sådan en.

Da jeg selv blev mor, da min søster blev mor, og min mor således blev mormor til tre, fik jeg et billede mere til bedstemorbilledet.

Det billede holder jeg også af at se på. Min mor er meget langt fra en tyk bedstemor, men hun har briller og kan også tage tænderne ud. Derudover formåede hun at skabe en nær og tæt kontakt med sine tre børnebørn. Hun elskede dem, hun passede dem, hentede dem, legede med dem, lod dem hjælpe til og var den, der

bare forstod og pustede på det ene og det andet sår, når verden var af lave, og de mærkelige forældre og andre voksne ikke fattede en pind af det hele.

Her kunne børnebørn være til og nyde tid, åbne arme og grænseløs kærlighed. Men en kærlighed, der ikke bare handlede om, hvad børnebørnene havde lyst til, men også om, hvad der var bedst for dem. Og altid i respekt for, hvad børnebørns forældre mente og sagde.

For når billedet af denne bedstemor dukker op, kan jeg se en mormor med stor kærlighed til både børnebørn og børn. Og når jeg ser hende sammen med børn og børnebørn, kan jeg se ønsker og håb om sammenhold, kærlighed og lyst til at være en del af hinandens liv. Velvidende, at det er tre generationers ønsker, håb og drømme, der skal spille sammen og finde sin plads.

Når jeg i dag ser den bedstemor sammen med sine nu voksne børnebørn, ved jeg, hvor meget de har betydet og betyder for hinanden. Den bedstemor fik skabt en nær og betydningsfuld relation.

Nu er den bedstemor blevet oldemor, og jeg er selv blevet en bedstemor.

Mormor er det, jeg er.

Briller bruger jeg kun ind imellem, mine tænder kan gudskelov ikke tages ud, jeg lever stadig uden natpote under min seng, og helt tynd vil jeg ikke sige, jeg er. Helt så megen tid som de andre her nævnte bedstemødre havde, har jeg ikke i en verden og en tid, der naturligvis også er en ganske anden, end den, der var, og somme tider er jeg optaget af andre ting.

Men som de andre bedstemødre elsker jeg de to små størrelser, der beriger mit liv. Og ganske som dem, har også jeg et ønske om at skabe og få lov til at bevare en kærlig og nær relation til mine børnebørn.

Og jeg har en ide om, at min datter, hendes børns far og mine børnebørn ønsker det samme.

Forventninger, håb, ønsker og drømme har vi alle.

Også generationerne imellem. Til hinanden, til os selv og til relationen.

Om dette har der været sagt og skrevet meget den seneste tid. Også meget forskelligt om håb og drømme, som ikke er blevet som forventet eller sådan som, det var ønskeligt. Fordi forventningerne og ønskerne er forskellige, fordi de ikke lader sig indfri, eller fordi, der måske er gået kludder i relationen.

Hvad er en bedstemor? Og for den sags skyld: Hvad er en bedstefar?

Hvad er det for en bedsteforælder, du ønsker at være, og hvad er det for en bedsteforælder, du ønsker, din mor eller far skal være, og hvad er det, der realistisk set også er muligt for jer alle?

Dette kan det måske være godt at tage en snak om før, under eller efter, et nyt lille barn kommer til.